LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2020/1499

(2020. gada 28. jūlijs)

par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES piemērojamību atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanai un vairumtirdzniecībai Itālijā

(izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 5026)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK ([1]), un jo īpaši tās 35. panta 3. punktu,

apspriedusies ar Publiskā iepirkuma padomdevēju komiteju,

tā kā:

1. FAKTU IZKLĀSTS

(1) 2019. gada 3. decembrī*Enel Green Power* ("iesniedzējs") Komisijai iesniedza pieprasījumu uz Direktīvas 2014/25/ES 35. panta 1. punkta pamata ("pieprasījums"). Pieprasījums atbilst Komisijas Īstenošanas lēmuma (ES) 2016/1804 ([2]) 1. panta 1. punktam.

(2) Pieprasījums attiecas uz Direktīvas 2014/25/ES 9. pantā minēto atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību, ko iesniedzējs nodrošina Itālijā. Attiecīgie pakalpojumi pieprasījumā aprakstīti šādi: saules, vēja, mazo hidroelektrostaciju un ģeotermālā enerģija. Iesniedzējs pieprasījumā nav iekļāvis biomasu un biogāzi, jo apgalvo, ka saskaņā ar Komisijas praksi stimulu shēmām, ar ko šīs tehnoloģijas pašlaik tiek atbalstītas, būtu jāliek secināt, ka saistītie tirgi vēl nav tieši pakļauti konkurencei.

(3) Pieprasījumam nebija pievienota argumentēta un pamatota nostāja, ko pieņēmusi neatkarīga valsts iestāde, tāpēc saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES IV pielikuma 1. punktu Komisijai īstenošanas akts par pieprasījumu jāpieņem 105 darbdienu laikā. Sākotnējais termiņš tika apturēts saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES IV pielikuma 2. punktu. Īstenošanas akta pieņemšanas termiņš, par kuru vienojušies iesniedzējs un Komisija, beidzas 2020. gada 31. jūlijā.

2. TIESISKAIS REGULĒJUMS

(4) Direktīva 2014/25/ES attiecas uz līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu tādu darbību veikšanai, kas cita starpā ir saistītas ar elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Direktīvas 2014/25/ES izpratnē, ja vien attiecīgajai darbībai nav piemērots atbrīvojums saskaņā ar minētās direktīvas 34. pantu.

(5) Direktīvā 2014/25/ES noteikts, ka uz līgumiem, kas paredzēti, lai dotu tiesības veikt kādu no darbībām, uz ko attiecas Direktīva 2014/25/ES, minēto direktīvu neattiecina tad, ja dalībvalstī, kurā attiecīgo darbību veic, šī darbība ir tieši pakļauta konkurencei tirgos, kam piekļuve nav ierobežota. Pakļautību tiešai konkurencei novērtē pēc objektīviem kritērijiem, kas var ietvert attiecīgo produktu vai pakalpojumu raksturlielumus, tādu alternatīvu produktu vai pakalpojumu esību, kurus uzskata par aizstājamiem piedāvājuma vai pieprasījuma pusē, cenas un to, vai attiecīgajiem produktiem vai pakalpojumiem faktiski ir vai potenciāli var būt vairāk nekā viens piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs.

([1]) OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.

([2]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1804 (2016. gada 10. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarē, 34. un 35. panta piemērošanas kārtību (OV L 275, 12.10.2016., 39. lpp.).

3. **NOVĒRTĒJUMS**

3.1. **Neierobežota piekļuve tirgum**

(6) Piekļuvi kādam tirgum uzskata par neierobežotu, ja konkrētā dalībvalsts ir īstenojusi un piemēro attiecīgos Savienības tiesību aktus par konkrētās nozares vai tās daļas atvēršanu konkurencei. Minētie tiesību akti ir uzskaitīti Direktīvas 2014/25/ES III pielikumā, kurā atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanas un vairumtirdzniecības sakarā ir iekļauta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK ([3]).

(7) Balstoties uz Komisijai pieejamo informāciju, Itālija ir Direktīvu 2009/72/EK transponējusi valsts tiesību aktos ar Likumdošanas dekrētu Nr. 93/2011, kas vēlāk grozīts ar Likuma Nr. 115/2015 26. pantu un Likuma Nr. 122/2016 33. pantu. Tāpēc saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta 3. punktu tiek uzskatīts, ka piekļuve konkrētajam tirgum nav ierobežota.

3.2. **Tieša pakļautība konkurencei**

(8) Tieša pakļautība konkurencei jāizvērtē, pamatojoties uz dažādiem rādītājiem, no kuriem neviens pats par sevi nav izšķirīgs. Tirgos, uz kuriem attiecas šis lēmums, viens no kritērijiem, kas jāņem vērā, ir galveno tirgus dalībnieku tirgus daļa attiecīgajā tirgū. Uz dažādajām darbībām, uz kurām attiecas pieprasījums, attiecas atšķirīgi nosacījumi, tāpēc konkurence būtu jāanalizē, ņemot vērā atšķirīgo situāciju konkrētajos tirgos.

(9) Šis lēmums neskar konkurences un valsts atbalsta noteikumu piemērošanu un citas Savienības tiesību jomas. Konkrētāk, kā apstiprinājusi Vispārējā tiesa ([4]), kritērijiem un metodikai, ko izmanto, lai novērtētu tiešu pakļautību konkurencei saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. pantu, ne vienmēr jābūt tiem pašiem, kurus izmanto, lai veiktu novērtēšanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. vai 102. pantu vai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ([5]).

(10) Šā lēmuma mērķis ir noteikt, vai pieprasījumā minētās darbības (tirgos, kuriem Direktīvas 2014/25/ES 34. panta izpratnē piekļuve nav ierobežota) ir pakļautas tādam konkurences līmenim, kas nodrošinās, ka arī tad, ja nav ieviesta Direktīvā 2014/25/ES noteikto detalizēto iepirkuma noteikumu disciplīna, iepirkums to attiecīgo darbību vajadzībām, uz kurām attiecas pieprasījums, tiks īstenots pārredzami un nediskriminējoši, balstoties uz kritērijiem, kas pircējiem ļauj konstatēt, kurš risinājums kopumā ir saimnieciski visizdevīgākais.

3.3. **Konkrētā tirgus definēšana**

(11) 2012. gadā Komisija Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES ([6]) noteica, ka atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošana un vairumtirdzniecība ir atsevišķs tirgus.

(12) Komisija 2017. gadā pieņēma Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/71 ([7]) par Nīderlandes elektroenerģijas tirgu. Attiecībā uz Nīderlandi Komisija uzskatīja, ka nav nepieciešams definēt atsevišķus elektroenerģijas tirgus atkarībā no tās avota. Galvenie iemesli, kādēļ Komisijas nostāja atšķīrās no tās, kas pausta Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES par Itāliju, bija šādi: fakts, ka atjaunojamo energoresursu elektroenerģija tiek tieši pārdota vairumtirgū, nevis ārpustirgus subjektam, kā tas ir Vācijā, kur to pārdod pārvades sistēmas operatoram, un Itālijā, kur to pārdod *Gestore dei Servizi Energetici*

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.).

([4]) 2016. gada 27. aprīļa spriedums lietā *Österreichische Post AG*/Komisija, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, 28. punkts.

([5]) Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

([6]) Komisijas Īstenošanas lēmums 2012/539/ES (2012. gada 26. septembris), ar kuru elektroenerģijas ražošanai no tradicionālajiem energoavotiem un šādas elektroenerģijas vairumtirdzniecībai Itālijas ziemeļu makrozonā un dienvidu makrozonā piemēro atbrīvojumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar kuru groza Komisijas Lēmumu 2010/403/ES (OV L 271, 5.10.2012., 4. lpp.).

([7]) Komisijas Īstenošanas Lēmums (ES) 2018/71 (2017. gada 12. decembris), ar kuru elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Nīderlandē atbrīvo no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK, piemērošanas (OV L 12, 17.1.2018., 53. lpp.).

(*GEI*); prioritāras ievades neesība atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai; fakts, ka atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai piemērojamā likumā noteiktā atlīdzība ir noteikta kā iepirkuma piemaksa (atšķirībā no fiksētas likmes Vācijas un Itālijas precedentos); fakts, ka atjaunojamo energoresursu subsīdijām jau no sākuma tika piemērota konkursa procedūra, kurā dažādas tehnoloģijas konkurē par iepriekš noteiktu subsīdiju apjomu.

(13) Iesniedzējs savā pieprasījumā pauž nostāju, ka Itālijā no atjaunojamajiem energoresursiem un no konvencionālajiem resursiem ražotās elektroenerģijas vairumtirdzniecība veido vienu un to pašu tirgu.

(14) Itālijas konkurences iestāde *Autorita' Garante della Concorrenza e del Mercato* (*AGCM*) savā 2020. gada 6. marta iesniegumā norāda, ka atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošanai nevar identificēt atsevišķu tirgu, kas būtu nodalīts no tirgus enerģijas ražošanai no konvencionāliem resursiem. Iestāde norāda, ka no elektroenerģijas pieprasījuma apmierināšanas viedokļa ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem un konvencionālajiem resursiem var pilnīgi savstarpēji aizvietot un ka tirgus apstākļos pārdotās atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvars ir augsts (vairāk nekā 50 % no kopējā apjoma). Šajā sakarā *AGCM* apgalvo, ka ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem piešķirtie stimuli kopš 2012. gada ir tikuši būtiski samazināti un ka laika gaitā to apjoms drīzāk kļuvis tāds, kas tikai nodrošina elektroenerģijas ražotājiem radušos izmaksu kompensēšanu.

(15) Komisija norāda, ka elektroenerģijas ražošana no atjaunojamajiem energoresursiem Itālijā tiek atbalstīta ar vairākām shēmām, kuru iezīmes atšķiras.

(16) Komisija Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES attiecībā uz Itāliju bija analizējusi, kādas iezīmes ir četrām shēmām, ar ko tiek atbalstīta elektroenerģijas ražošana no atjaunojamajiem energoresursiem. Ņemot vērā pēc minētā lēmuma pieņemšanas Itālijā ieviesto atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošanas atbalsta shēmu dažādās īpašības, šajos apsvērumos iekļautās analīzes vajadzībām tiks izdalītas, no vienas puses, tirgus shēmas, kas Itālijā ir ieviestas atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanas atbalstam un ir analizētas Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES, un, no otras puses, shēmas, kas atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanas atbalstam Itālijā ir ieviestas pēc minētā lēmuma pieņemšanas.

(17) Šajā sakarā ir svarīgi pieminēt, ka ne uz visiem attiecīgo tirgu dalībniekiem attiecas publiskā iepirkuma noteikumi. Tāpēc uzņēmumiem, uz kuriem šie noteikumi neattiecas, darbojoties minētajos tirgos, parasti būtu iespēja radīt konkurences spiedienu uz tirgus dalībniekiem, uz kuriem publiskā iepirkuma noteikumi attiecas.

3.4. **Konkrētā ģeogrāfiskā tirgus definēšana**

(18) Elektroenerģijas nozarē bieži uzskata, ka konkrētais ģeogrāfiskais tirgus darbojas valsts mērogā. Tomēr konkrētais ģeogrāfiskais apgabals var būt atkarīgs arī no tirdzniecības zonas konfigurācijas un atspoguļot tīkla ierobežojumus.

(19) Komisija Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES konstatēja, ka, tā kā pastāv tīkla ierobežojumi, tad, lai varētu izvērtēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK ([8]) 30. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpildi un neskarot konkurences tiesības, par relevantajiem tādas elektroenerģijas, kura ražota no konvencionālajiem resursiem, ražošanas un vairumtirdzniecības ģeogrāfiskajiem tirgiem uzskata ziemeļu makrozonu un dienvidu makrozonu.

(20) Iesniedzējs uzskata, ka ģeogrāfiskais tirgus ir valsts mēroga.

(21) Itālijas iestādes 2020. gada 6. marta iesniegumā norāda, ka cenu starpība starp dienvidu makrozonu un Sardīniju ir samazināta gandrīz līdz nullei un arī cenu starpība starp dienvidu makrozonu un Sicīlijas makrozonu ir samazināta. *AGCM* uzsver dekoncentrācijas procesu, kurš ir ietekmējis tirgu Itālijā un kuru apstiprina Herfindāla-Hiršmana indeksa (HHI) pakāpeniskā samazināšanās valsts līmenī (2018. gadā – 549, 2017. gadā – 686, 2016. gadā – 713, 2012. gadā – 884). HHI indeksa aprēķinus 2019. gada 19. septembra iesniegumā norādīja iesniedzējs. Tomēr *AGCM* norāda, ka vismaz vienā makrozonā (Sicīlijā) zonālā cena joprojām, šķiet, pastāvīgi un būtiski atšķiras no cenām pārējā valstī.

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.).

(22) Komisija piekrīt, ka cenu atšķirību attīstība pēdējo astoņu gadu laikā ir liecinājusi par makrozonu būtisku savstarpējo konverģenci. Tomēr, tā kā Sicīlijas makrozonas tirgū joprojām pastāv piemaksa, šo zonu būtu nepieciešams nodalīt no pārējā Itālijas tirgus.

(23) Vērtējot šā lēmuma vajadzībām un neskarot konkurences tiesības un valsts atbalsta noteikumus, Komisija uzskata, ka pastāv divi relevanti ģeogrāfiskie tirgi: no vienas puses – ziemeļu, dienvidu un Sardīnijas makrozona, no otras puses – Sicīlijas makrozona.

3.5. **Tirgus analīze**

(24) Komisija Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES bija secinājusi, ka no publiskā iepirkuma noteikumiem varētu atbrīvot tikai konvencionālo resursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību. Lēmumā bija noteikts, ka Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punktā paredzētais nosacījums par tiešu pakļautību konkurencei uzskatāms par izpildītu attiecībā uz elektroenerģijas ražošanu no konvencionālajiem resursiem un šādas elektroenerģijas vairumtirdzniecību Itālijas teritorijā, izņemot Sardīniju un Sicīliju. Lēmumā tika analizētas tādu četru stimulu shēmu iezīmes, ar ko atbalsta atjaunojamo energoresursu izmantošanu.

(25) *Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992* (*CIP6*) mehānisms attiecas uz likumā noteiktajiem valsts regulētajiem iepirkuma tarifiem elektroenerģijai, kas ražota no atjaunojamajiem resursiem un "atjaunojamajiem resursiem līdzīgiem resursiem", it īpaši elektroenerģijai, kura ražota koģenerācijas stacijās. Ar šo mehānismu ir nosegtas darbības izmaksas, kapitāla izmaksas un kurināmā izmaksas, kā arī ir iekļauts stimula elements, kas piemērojams mehānisma izmantošanas pirmajos astoņos gados.

(26) Vispārējais tarifs (*TO*) tiek izmantots stacijās, kuru uzstādītā jauda ir mazāka par 200 kW vējparku gadījumā, bet citu veidu atjaunīgās enerģijas gadījumā mazāka par 1 MW. Šī sistēma ir garantēta uz 15 gadiem, tā ir izmantojama brīvprātīgi un kā alternatīva zaļo sertifikātu sistēmai. Vispārējais tarifs ietver enerģijas cenu un stimulu.

(27) Zaļo sertifikātu (*CV*) mehānisma pamatā ir obligāto kvotu noteikšana konvencionālo resursu elektroenerģijas ražotājiem un importētājiem, kuriem ir pienākums reizi gadā iesniegt noteiktu skaitu zaļo sertifikātu. Tad zaļie sertifikāti tiek iedalīti atjaunīgās elektroenerģijas iekārtām atkarībā no saražotās elektroenerģijas avota, un tos var laist tirdzniecībā citā tirgū, kas nav enerģijas tirgus. Atjaunīgās elektroenerģijas ražotāji gūst ienākumus no atjaunīgās enerģijas pārdošanas un – kā stimulu – ienākumus no zaļo sertifikātu pārdošanas. Zaļo sertifikātu vērtību nosaka pēc attiecības starp pieprasījumu (konvencionālo resursu elektroenerģijas ražotāju un importētāju pieprasījums) un piedāvājumu (atjaunojamo resursu elektroenerģijas ražotāju piedāvājums). Zaļo sertifikātu shēmas piemēro iekārtām, kuru jauda ir lielāka par 1 MW (izņemot fotoelementu iekārtas), un vēja enerģijas iekārtām, kuru jauda ir lielāka par 200 kW.

(28) Zaļo sertifikātu mehānisms 2016. gada janvārī tika mainīts un pārdēvēts par *GRIN*. Tas funkcionē kā reizi ceturksnī izmaksāta piemaksa, kuru shēmas atbalsta saņēmējiem maksā papildus elektroenerģijas cenai. Saskaņā ar *GRIN* izmaksātās summas un izmaksu ilgums ir tieši tāds pats, kādu atbalsta saņēmēji būtu saņēmuši ar iepriekšējiem zaļajiem sertifikātiem.

(29) Energoresursu kontu (*CE*) sistēma stimulē elektroenerģijas ražošanu ar fotoelementiem un būtībā ir iepirkuma piemaksa: ražotāji nākamās dienas tirgū pārdod elektroenerģiju par tirgus cenu un kā stimulu saņem piemaksu. Šīs stimulu sistēmas garantētais ilgums ir 20 gadi.

(30) Balstoties uz šo shēmu iezīmēm, kā arī saražotās elektroenerģijas ražošanas un vairumtirdzniecības specifiku, Komisija Īstenošanas lēmumā 2012/539/ES secināja, ka attiecībā uz atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un piegādi vairumtirdzniecībā tiešas konkurences nosacījums nav izpildīts. Tā kā šo shēmu nosacījumi kopumā nav mainījušies, Komisija nesaskata pamatu minētā vērtējuma mainīšanai.

(31) Svarīgākās no shēmām, kas ieviestas pēc Īstenošanas lēmuma 2012/539/ES pieņemšanas, tika paziņotas Komisijai un saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem tika atļautas ar Komisijas Lēmumu C(2016) 2726 ([9]) un Komisijas Lēmumu C(2019) 4498 ([10]). Tas nozīmē, ka šīs shēmas ietver pienācīgu atlīdzību, ņemot vērā radušās izmaksas, un ka piešķirtais atbalsts neizkropļo vienoto tirgu.

([9]) Komisijas Lēmums C(2016) 2726 (2016. gada 28. aprīlis) par atbalstu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai.

([10]) Komisijas Lēmums C(2019) 4498 (2019. gada 14. jūnijs) par atbalstu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai 2019.–2021. gadā.

(32) Ar ministra 2016. gada 23. jūnija dekrētu izveidotā shēma bija pieejama visiem atjaunojamo energoresursu enerģijas veidiem, izņemot saules fotoelementu enerģiju. Saņēmēji tika iedalīti trijās kategorijās atkarībā no elektrostacijas jaudas: jauni lieli ģeneratori (uzstādītā jauda lielāka par 5 MW), jauni vidēji ģeneratori (uzstādītā jauda no 500 kW[2] līdz 5 MW; šajā kategorijā ietilpst arī jebkura lieluma ģeneratoru energoatjaunināšana) un mazāki ģeneratori (uzstādītā jauda nepārsniedz 500 kW). Komisija norādīja, ka tehnoloģijām, kas shēmas kontekstā ir atbilstīgas, enerģijas ražošanas izlīdzinātās izmaksas (*LCOE*) būtu augstākas nekā paredzamā elektroenerģijas tirgus cena un ka bez atbalsta un normālos tirgus apstākļos atjaunojamo energoresursu enerģijas projektu neto pašreizējā vērtība (NPV) būtu negatīva.

(33) Ar ministra 2019. gada 4. jūlija dekrētu izveidotā shēma paredz darbības atbalstu elektroenerģijas ražošanai iekārtās, kas izmanto šādas atjaunojamo energoresursu tehnoloģijas: sauszemes vēja enerģiju, saules fotoelementu enerģiju, hidroenerģiju un notekūdeņu gāzu enerģiju. Tāpat kā Lēmumā C(2016) 2726, Komisija norādīja, ka shēmai atbilstīgo tehnoloģiju gadījumā *LCOE* būtu augstākas nekā paredzamā elektroenerģijas tirgus cena. Tādēļ bez atbalsta un normālos tirgus apstākļos atjaunojamo energoresursu enerģijas projektu NPV būtu negatīva. Komisija secināja, ka, ja netiktu sniegts atbalsts, projekti, kas gūst labumu no shēmas, nebūtu finansiāli dzīvotspējīgi.

(34) Ar ministra 2017. gada 14. februāra dekrētu tika ieviesta īpaša shēma mazajām salām. Tās ir 20 salas, no kurām 14 atrodas Sicīlijā un kuras nav savienotas ar kontinentālās daļas elektrotīklu. To platība ir lielāka par vienu kvadrātkilometru, tās atrodas tālāk nekā 1 km no kontinentālās daļas, un tajās ir vismaz 50 iedzīvotāju. Katrai salai tika noteikti konkrēti ar elektroenerģiju un siltumenerģiju saistīti enerģētikas pārkārtošanas mērķrādītāji 2030. gadam. Shēmai var piekļūt, kad tiek būvētas, uzlabotas vai atkaliedarbinātas elektroenerģijas ražošanas iekārtas, kuru jauda ir ne mazāka kā 0,5 kW, kuras ir sākušas darbu pēc 2018. gada 15. novembra, kuras ir savienotas ar salas elektrotīklu un tiek darbinātas ar vietējo pieejamo atjaunojamo energoresursu enerģiju. Atbalsta saņēmēji saņem garantēto tarifu par elektroenerģiju, kas tiek pārdota tīklā, un iepirkuma piemaksu par elektroenerģiju, kas tiek saražota un tūlīt patērēta objektā.

(35) *Ritiro Dedicato* (*RID*) ir mehānisms, saskaņā ar kuru ražotāji tiek iekļauti tīklā ievadītās elektroenerģijas tirgū. Tas ietver elektroenerģijas pārdošanu *GSE* un aizstāj jebkuras citas līgumiskās saistības, kas (cita starpā) saistītas ar enerģijas pievades un transportēšanas pakalpojumiem. *RID* atbilst iekārtas, kuru jauda ir mazāka nekā 10 MW, kā arī jebkuras jaudas iekārtas, ja tās tiek darbinātas ar [saules, vēja, plūdmaiņu, viļņu, ģeotermālo enerģiju vai enerģiju no hidrauliskajiem avotiem, kam jābūt ūdens plūsmas stacijām, vai] citu atjaunojamo energoresursu enerģiju un pieder ražojošam patērētājam. *RID* ir alternatīva stimuliem, ko piešķir saskaņā ar pārējām shēmām, kas izveidotas ar ministra 2012. gada 5. jūlija, 2012. gada 6. jūlija, 2016. gada 23. jūnija un 2019. gada 4. jūlija dekrētu.

(36) *Scambio sul Posto* (*SSP*) ļauj ekonomiski kompensēt starpību starp vērtību, kāda ir tīklā ievadītajai elektroenerģijai, un vērtību, kāda ir elektroenerģijai, ko paņem un patērē laikposmā, kas atšķiras no elektroenerģijas ražošanas laikposma. To piemēro iekārtām, kuru ekspluatācija sākta ne vēlāk kā 2014. gada 31. decembrī, ja tās darbina ar atjaunojamo energoresursu enerģiju vai tajās veic augstas efektivitātes koģenerāciju (AEK), un kuru maksimālā jauda nepārsniedz 200 kW, vai iekārtām ar jaudu līdz 500 kW, ja tās darbina ar atjaunojamo energoresursu enerģiju un ja laistas ekspluatācijā ne agrāk kā 2015. gada 1. janvārī. *SSP* ir alternatīva stimuliem, ko piešķir saskaņā ar pārējām shēmām, kuras izveidotas ar ministra 2012. gada 5. jūlija, 2012. gada 6. jūlija, 2016. gada 23. jūnija un 2019. gada 4. jūlija dekrētu.

(37) Komisija norāda, ka ar ministra 2016. gada 23. jūnija dekrētu un 2019. gada 4. jūlija dekrētu izveidotajās shēmās ir iekļauta konkursa procedūra stimulu saņemšanai.

(38) Komisija norāda, ka ar ministra 2016. gada 23. jūnija dekrētu un 2019. gada 4. jūlija dekrētu izveidoto shēmu izmantošanā konkurences līmenis ir pieaudzis un ka elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem ir daudz pieteikumu iesniedzēju un piedāvājumu. Tāpēc Komisija uzskata, ka atjaunīgās enerģijas ražošanas iekārtas, kas saņem atbalstu no jaunākajām shēmām, darbojas konkurences apstākļos.

(39) Kas attiecas uz pārējām trim shēmām – ar ministra 2017. gada 14. februāra dekrētu izveidoto shēmu, *RID* un *SSP* –, Komisijai nav pamata secināt, ka atbalsta saņēmēji saskartos ar konkurences spiedienu. Dažas no to iezīmēm, piemēram, iepirkuma tarifs vai apstāklis, ka saražoto enerģiju iepērk *GSE*, ir līdzīgas kā citām shēmām, kas tika analizētas 2012. gada lēmumā.

4. **SECINĀJUMI**

(40) Ņemot vērā iepriekš izvērtētos faktorus, uzskatāms, ka attiecībā uz atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Itālijā, kam piemēro ar ministra 2016. gada 23. jūnija dekrētu un ministra 2019. gada 4. jūlija dekrētu ieviestās shēmas, Direktīvas 2014/25/ES 34. panta nosacījums par līgumslēdzēju pakļautību tiešai konkurencei ir izpildīts.

(41) Turklāt, tā kā nosacījums par neierobežotu piekļuvi tirgum uzskatāms par izpildītu, Direktīva 2014/25/ES nav jāpiemēro ne tajos gadījumos, kad līgumslēdzēji piešķir tādu līgumu slēgšanas tiesības, kas paredzēti, lai dotu tiesības Itālijā ražot un pārdot vairumtirdzniecībā atjaunojamo energoresursu elektroenerģiju saskaņā ar shēmām, kas ieviestas ar ministra 2016. gada 23. jūnija dekrētu un ministra 2019. gada 4. jūlija dekrētu, ne arī tad, kad līgumslēdzēji organizē projektu konkursus šādas darbības veikšanai minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

(42) Ņemot vērā iepriekš izvērtētos faktorus, uzskatāms, ka attiecībā uz atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību, kam piemēro *CIP6*, *CV/GRIN*, *CE*, *TO*, ar ministra 2017. gada 14. februāra dekrētu ieviesto shēmu, *RID* un *SSP*, Direktīvas 2014/25/ES 34. panta nosacījums par līgumslēdzēju pakļautību tiešai konkurencei nav izpildīts. Tādējādi Direktīvu 2014/25/ES būtu jāturpina piemērot gadījumos, kad līgumslēdzēji piešķir tādu līgumu slēgšanas tiesības, kas paredzēti, lai dotu tiesības veikt minēto darbību Itālijā, kā arī – kad tie organizē projektu konkursus šādas darbības veikšanai minētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

(43) Ņemot vērā iepriekš izvērtētos faktorus, uzskatāms, ka attiecībā uz atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Itālijā, izņemot Sicīliju, Direktīvas 2014/25/ES 34. panta nosacījums par pakļautību tiešai konkurencei ir izpildīts.

(44) Tā kā elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem, kam piemēro *CIP6*, *CV/GRIN*, *CE*, *TO*, ar ministra 2017. gada 14. februāra dekrētu izveidoto shēmu, *RID* un *SSP*, joprojām ir jāpiemēro Direktīva 2014/25/ES, ir jāatgādina, ka iepirkuma līgumi par vairākām darbībām ir jāskata atbilstoši minētās direktīvas 6. pantam. Tātad, ja līgumslēdzējs ir iesaistīts jauktā iepirkumā, proti, tādā, kas paredzēts gan tādu darbību veikšanai, kuras ir atbrīvotas no Direktīvas 2014/25/ES piemērošanas, gan tādu darbību veikšanai, kuras no tās nav atbrīvotas, ir jāņem vērā, kuras darbības ir līguma galvenās darbības. Šāda jaukta iepirkuma gadījumā, ja mērķis galvenokārt ir nodrošināt darbības, uz kurām atbrīvojums neattiecas, ir jāpiemēro Direktīvas 2014/25/ES noteikumi. Ja nav iespējams objektīvi noteikt, kura darbība ir paredzēta kā līguma galvenā darbība, līguma slēgšanas tiesības piešķir saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Direktīvas 2014/25/ES 6. panta 3. punktā.

(45) Jāatgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES ([11]) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu 16. pantā noteikts atbrīvojums no minētās direktīvas piemērošanas, kas attiecas uz līgumslēdzēju piešķirtām koncesijām, ja attiecībā uz dalībvalsti, kurā minētās koncesijas būs jāizpilda, saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES 35. pantu ir konstatēts, ka konkrētā darbība ir tieši pakļauta konkurencei saskaņā ar minētās direktīvas 34. pantu. Tā kā tika secināts, ka atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošana un vairumtirdzniecība, piemērojot ar ministra 2016. gada 23. jūnija un 2019. gada 4. jūlija dekrētu ieviestās shēmas, ir tieši pakļauta konkurencei, koncesijas līgumi, kuri paredzēti, lai dotu tiesības Itālijā (izņemot Sicīliju) veikt šīs darbības, no Direktīvas 2014/23/ES piemērošanas jomas tiks izslēgti.

(46) Kad iekārtas vairs nesaņems atbalstu saskaņā ar *CIP6*, *CV/GRIN*, *CE*, *TO*, ministra 2017. gada 14. februāra dekrētu, *RID* un *SSP*, Direktīvas 2014/25/ES noteikumiem uz tām vairs nebūtu jāattiecas, jo tiks uzskatīts, ka tās ir pakļautas konkurencei.

(47) Šā lēmuma pamatā ir juridiskā un faktiskā situācija laikposmā no 2017. gada aprīļa līdz 2020. gada maijam, kāda redzama iesniedzēja un Itālijas iestāžu sniegtajā un publiski pieejamajā informācijā. Lēmumu var izskatīt, ja pēc būtiskām juridiskās vai faktiskās situācijas pārmaiņām Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērošanas nosacījumi vairs netiek izpildīti,

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Direktīva 2014/25/ES neattiecas uz līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir līgumslēdzēji un kuri paredzēti, lai dotu tiesības nodarboties ar atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Itālijā saskaņā ar shēmām, kas ieviestas ar ministra 2016. gada 23. jūnija dekrētu un ministra 2019. gada 4. jūlija dekrētu.

2. pants

Direktīva 2014/25/ES arī turpmāk attiecas uz līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir līgumslēdzēji un kuri paredzēti, lai dotu tiesības nodarboties ar atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu Itālijā, saņemot atbalstu no kādas no šīm atbalsta shēmām:

a) *Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992* (*CIP6*);

b) zaļo sertifikātu mehānisms vai *GRIN*;

c) energoresursu kontu sistēma;

d) visaptverošais tarifs;

e) ar ministra 2017. gada 14. februāra dekrētu izveidotā shēma;

f) mehānisms *Ritiro Dedicato*;

g) *Scambio sul Posto*.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2020. gada 28. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Thierry BRETON